

Núm. de Protocol: 1000023/2018

Núm. Rotlle: TSJA-0000011/2019

SENTÈNCIA 63-2019

PARTS :

Apel·lant: D. SA

Representant: Sra. PMM

Advocada: Sra. ELH

Apel·lat: CASS

Representant: Sra. CMS

Advocada: Sra. CSM

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET

Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, a vint-i-set de juny de dos mil dinou.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **1000023/2019**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent la magistrada Sra. **Elsa PUIG MUÑOZ**, la qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La societat D. SA (en endavant D.) va interposar demanda jurisdiccional contra la resolució de la CASS, de data 27 de febrer del 2018, per la qual es va estimar parcialment la sol·licitud presentada per la societat esmentada el 12 de gener de 2018, de reducció dels interessos pel pagament tardà de les quotes degudes.

2.- En la sentència 88/2018 del 30 de novembre, el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda promoguda per la societat agent.

3.- En el seu escrit d'apel·lació D. estima, en substància, que:

- s'ha d'aplicar de forma retroactiva la nova redacció de l'article 93 de la Llei 17/2008, de la Seguretat Social (en endavant LSS) que va donar la Llei 18/2014, en ser la norma més favorable;

- la CASS està aplicant normativa derogada.

De forma subsidiària, la societat agent afirma que en tot cas s'havia d'haver aplicat el límit màxim del recàrrec, que és del 20%.

La societat ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions.

4.- En la seva contesta la CASS estima en substància:

La CASS ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat la magistrada ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència

El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39.3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon.- Prèviament, s'ha de presentar un breu resum dels fets a l'origen del litigi:

La societat agent no va abonar les quotes a la Seguretat Social corresponents a diferents períodes, per la qual cosa la CASS les hi va reclamar i les va portat a execució judicial.

Altres períodes, també deguts, no es van incloure en la reclamació.

Amb posterioritat, la societat agent va presentar a la CASS una proposta de pagament de les quotes impagades, i el 21/12/2017 la parapública va comunicar-li que el deute en concepte de principal era de 14.666,80 euros, més 5.130,14 euros en concepte de recàrrecs calculats en funció del 0,1% d'interès per dia de retard.

El 12/01/2018 D. sol·licita a la CASS que els recàrrecs anteriors a l'any 2015 es recalculassin en aplicació de la nova redacció de l'article 93 de la LSS per ser més favorable (el recàrrec es fixa en el 0,05%) o, de forma subsidiària, que s'apliqués una reducció del 50% com a mínim.

El 27/02/2018 la CASS va acordar reduir el recàrrec aplicat a les quotes que no havien estat reclamades, però no de la resta, i no va estimar la petició de recàlcul del recàrrec.

És aquesta decisió la que la societat recorre.

La sentència del Tribunal de Batlles va desestimar el recurs.

Tercer.- Per resoldre el litigi s'ha de tenir en compte que l'article 96 de la LSS disposa que els períodes de liquidació de quotes es refereixen a mensualitats naturals completes i vençudes, encara que la meritació d'aquelles i/o el seu pagament s'efectuï per períodes diferents de mesos, i que les cotitzacions han de pagar-se en el termini de quinze dies naturals següents al venciment del període de liquidació.

D'altra banda, l'article 93.1 de la mateixa LGG, en la versió vigent en el moment en que es va generar el deute de l'actora, establia:

“Transcorregut el termini de pagament sense que s'hagi produït l'ingrés de les cotitzacions, es merita un recàrrec del 0,1% per cada dia de retard sobre l'import de les cotitzacions degudes més un import fix equivalent al 10% del deute en cas de reincidència.”

Però la Llei 18/2014 va donar nova redacció a aquest apartat:

“Un cop transcorregut el termini de pagament sense que s'hagi produït l'ingrés de les cotitzacions, es merita un recàrrec del 0,05% per cada

dia de retard sobre l'import de les cotitzacions degudes durant els sis primers mesos d'impagament. Transcorregut el termini de sis mesos s'aplica un recàrrec del 20% sobre l'import impagat i aquest import, a partir de la data de l'inici del procediment de constrenyiment i fins a la data de pagament del deute, merita un interès moratori equivalent al doble de l'interès legal establert per cada any a la Llei del pressupost general."

És a dir, es va passar del 0,1% d'interès diari –amb la possibilitat d'aplicar un recàrrec del 10% en cas de reincidència-, al 0,05%, amb un topall del 20%, més els nous interessos que pugui generar la quantitat així fixada.

A més, la Llei 18/2014 també va modificar l'apartat relatiu a la possibilitat de reduir l'import dels interessos, tot establint:

"En els supòsits de bona fe i d'absència de negligència greu o de reincidència, els recàrrecs es redueixen en un 50% si l'infractor ingressa l'import de la liquidació de les cotitzacions degudes abans que el requereixi la Caixa Andorrana de Seguretat Social. Es redueixen en un 30% si l'infractor ingressa l'import de la liquidació en el termini de deu dies a comptar del requeriment."

És important destacar que els interessos es meriten pel mer transcurs del termini.

D'altra banda, la disposició transitòria del Reglament del procediment de cotització i recaptació de la Seguretat Social de, 27 de maig de 2015, disposa:

"1. Les cotitzacions degudes a la Caixa Andorrana de Seguretat Social meriten recàrrecs d'acord amb el tipus fixat per l'article 93 de la Llei 17/2008, de la seguretat social, en la redacció vigent en cada moment, és a dir, al tipus del 0,1% diari fins al dia primer de març del 2015, i al tipus del 0,05% diari, a partir d'aquesta data. Transcorregut un termini de sis mesos a comptar del primer dia de mora en el pagament, s'aplica un recàrrec global del 20% sobre l'import impagat i s'inicia el procediment de constrenyiment.

2. No obstant el que estableix l'apartat precedent, quan es tracti de deutes que el dia primer de març del 2015 ja haguessin meritat recàrrecs superiors al 20%, la Caixa Andorrana de Seguretat Social reclama el recàrrec efectivament meritat fins a aquesta data."

La societat agent pretén que li sigui d'aplicació el recàrrec del 0,05% per a totes les quotes impagades, amb independència de a quin període corresponen. Igualment manté que s'ha d'aplicar el descompte del 50% per tots els interessos, i no només d'una part.

I cap de les pretensions pot ser acollida. En efecte, si, com s'ha dit, les cotitzacions han de pagar-se en el termini de quinze dies

naturals següents al venciment del període de liquidació, i els interessos es meriten pel mer transcurs del termini, és evident que els corresponents a les quotes anteriors al 01/03/2015 –data de l'entrada en vigor del recàrrec del 0,05%- ja s'havien meritat, i, en conseqüència, no procedia aplicar aquest recàrrec sinó el de 0,1%.

En un cas similar (sentència 97-03, de 19/01/97), aquest Tribunal va declarar (f. j. setè):

“El percentatge de recàrrec es determina segons la normativa vigent en cada moment, de manera que, en aquest cas, ha de ser aplicat l'1% mensual -segons la redacció de l'article 18.2 de l'Ordinació que va ser aprovada el 29 d'abril de 1992- fins a la modificació aprovada el 20 de març de 1996, i del 10% anual des de l'entrada en vigor d'aquesta darrera.”

Tampoc no correspon aplicar el descompte del 50% per tots els interessos, sinó només per aquells que es corresponguin a quotes no reclamades per la CASS.

Les anteriors consideracions són també aplicables pel que fa a la pretensió que s'apliqui el topall del 20% en el càlcul dels interessos.

Quart.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per D. SA.

Segon.- Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la resolució de la CASS de data 27 de febrer de 2018 és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer.- De no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.